

FRISSE LUCHTEN

FRISSE LUCHTEN

Ferdi Bechtold

Schrijver: Ferdi Bechtold
Coverontwerp: Ferdi Bechtold
ISBN:
© Ferdi Bechtold

Damers in nood is een geregistreerd merk van F.P. Bechtold

maandag 29 december

dinsdag 30 december

woensdag 31 december

donderdag 1 januari 2015

vrijdag, zaterdag, zondag 2-4 januari

Frisse luchten dringen binnen

Frisse luchten dringen binnen door mijn wijd openstaande raam, met een frisse blik kijk ik naar buiten. Mijn bureau toont een beeld van rustgevende leegte, een uit de kluiten gewassen woud van kamerplanten is verwerkt tot compost voor de tuin. De ruiten zijn gewassen, streeploos schoon zie ik de buitenwereld. Geen obstakel staat de draaicirkel van mijn raam nog in de weg.

Het licht is nu voor mij, vier vierkante meter heeft het om binnen te vallen op het bureau. Stof daalt neer, stof dat er niet was toen er geen licht was. Met een doekje haal ik het weg, niets hoeft ik opzij te leggen.

Ik kijk naar buiten en geniet van de wolken, de wind, de regen en de zon. Er is niets van mij bij, maar ik zie het toch maar mooi. Een schouwspel van zwevende wolkenluchten trekt aan mijn toren voorbij, als een traag stromende rivier in de lucht.

Niets was er voor nodig dan moed: de moed om een stel planten in blakende gezondheid naar een voortijdig graf te dragen, als kostbaar voer voor de wormen. Maar nu heb ik licht. En dat is iets waard, hoewel het niks kost, afgezien van een stel kamerplanten.

maandag 5 januari

dinsdag 6 januari

woensdag 7 januari

donderdag 8 januari

vrijdag, zaterdag, zondag 9-11 januari

Wuivend graan bevolkt mijn bureau

Een week geleden zaaide ik rogge. Niet op het land, maar gewoon in grote bloembakken hier binnen. Een gras is het in feite, een gras dat zaden geeft waar je meel van kunt maken om bijvoorbeeld een brood mee te bakken.

Maar zo ver reiken mijn ambities niet. Ik vind het vooral mooi om te zien. Twee roggeveldjes heb ik gemaakt van de zaden die ik meegenomen heb uit mijn tuin. Daar stond de rogge als beschutting tegen de wind. Het afgeknipte stro heb ik weer gebruikt als bemesting voor het land, de aren heb ik mee naar huis genomen.

Aanvankelijk was ik even bezig om de zaadjes te winnen uit de aren, tot ik me afvroeg waar dat goed voor is. Waarom zou rogge niet gewoon kunnen groeien door de aren onder de grond te stoppen?

Vandaag staat de rogge ongeveer vijftien centimeter hoog hier in de kamer, het gaat verschrikkelijk snel. De halmen zijn nu nog niet meer dan gras met dikke dauwdruppels, maar binnenkort zullen de blauwgroene halmen hier hun mooie schaduw werpen, een diffuus licht doorlatend dat een blauwgroene sfeer creëert, als een soort van verticale lamellen die zachtjes wuiven in de wind. Zacht hypnotiserend geruis zal ik horen terwijl de halmen tegen elkaar aan schuren.

De grond in de bakken wordt helemaal omwoeld door het geweld waarmee de levenskracht van de rogge omhoog komt. De ene bak is bijna helemaal gevuld, terwijl de andere nog grote open plekken vertoont. Dat is het toeval van de natuur. Misschien heeft de rechter bak wat sneller zaad of het heeft te maken met de lichtcondities, of toch de koudere lucht bij het open raam? Ik heb wel ongeveer even veel gezaaid in iedere bak.

Als het echt herfst wordt kan ik genieten van de najaarsstormen zonder op de tocht te zitten, genieten van mijn wuivend graan, genieten van het schuren van de halmen, van de frisse stormlucht die getemperd naar binnen vloeit.

Het zaad ga ik bewaren, dan heb ik volgende keer weer meer rogge en ook met de halmen ga ik iets doen. Ik dacht aan een strooien afdakje voor bij mijn tuin, zodat ik droog sta als de regen neerplent. Wie weet komt het er ooit nog van.

Wat gebeurt er eigenlijk met rogge als je het niet uit de grond trekt maar gewoon laag afknipt? Schiet het dan gewoon weer uit, net zoals ander gras?

maandag 12 januari

dinsdag 13 januari

woensdag 14 januari

donderdag 15 januari

vrijdag, zaterdag, zondag 16-18 januari
